

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 24ης Νοεμβρίου 2005 *

Στην υπόθεση T-346/04,

Sadas SA, με έδρα το Tourcoing (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον A. Bertrand,
δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενου από τους
A. Folliard-Monguiral και G. Schneider,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και
παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου:

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

LTJ Diffusion SA, με έδρα το Colombes (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους F. Fajgenbaum και S. Lederman, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Ιουνίου 2004 (υπόθεση R 393/2003-1), που αφορά διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Sadas SA και της LTJ Diffusion SA,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, V. Tiili και O. Czúcz, δικαστές,

γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Αυγούστου 2004,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Ιανουαρίου 2005,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 20 Ιανουαρίου 2005,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Ιουλίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 9 Σεπτεμβρίου 1996, η προσφεύγουσα υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο ARTHUR ET FELICIE.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σημείου υπάγονται στις κλάσεις 16, 24 και 25 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, λαμβανομένου υπόψη ότι κατά τη διαδικασία ανακοπής η προσφεύγουσα περιόρισε τον κατάλογο προϊόντων και υπηρεσιών, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 16: «κατάλογος για πωλήσεις δι' αλληλογραφίας»

— κλάση 24: «Υφαντουργικά υφάσματα· κλινოსκεπάσματα και τραπεζομάντηλα»·

— κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα (με εξαίρεση τα ορθοπεδικά), είδη πιλοποιίας· όλα τα ανωτέρω προϊόντα για παιδιά, τα οποία πωλούνται δι' αλληλογραφίας ή στα ειδικά καταστήματα που διαθέτουν τα προϊόντα του καταλόγου».

4 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 24/98, της 6ης Απριλίου 1998.

5 Στις 2 Ιουλίου 1998, η παρεμβαίνουσα άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94, κατά της καταχώρισεως του επίμαχου σήματος. Η ανακοπή στηριζόταν, αφενός, στη γαλλική καταχώριση υπ' αριθ. 17 731, της 16ης Ιουνίου 1983, η οποία ανανεώθηκε στις 14 Ιουνίου 1993, και, αφετέρου, στη διεθνή καταχώριση υπ' αριθ. 539 689, της 31ης Μαΐου 1989, η οποία καλύπτει τη Γερμανία, την Αυστρία, την Ισπανία και τις χώρες της Μπενελούξ. Τα δύο αυτά προγενέστερα εικονιστικά σήματα έχουν ως εξής:

6 Η ανακοπή αφορούσε μέρος των προϊόντων που προσδιορίζονται με την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, ήτοι τα προϊόντα των κλάσεων 24 και 25. Στηριζόταν στο σύνολο των προϊόντων που καλύπτονταν από τα προγενέστερα σήματα, ήτοι «υφαντουργικά είδη, έτοιμα ή επί παραγγελία, μπότες, υποδήματα και παντόφλες» της κλάσεως 25.

- 7 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 40/94.
- 8 Το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή με απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 1999 (στο εξής: απόφαση του τμήματος ανακοπών της 8ης Οκτωβρίου 1999). Έκρινε ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα δεν ήταν ούτε πανομοιότυπα ούτε όμοια και ότι, καθόσον η παρεμβαίνουσα δεν είχε προβάλει κανένα στοιχείο ικανό να ανατρέψει την ανάλυση του κινδύνου συγχύσεως, όπως π.χ. έγγραφα περί του βαθμού αναγνωρισιμότητας των προγενέστερων σημάτων στις οικείες χώρες, δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, ανεξαρτήτως του βαθμού ταυτότητας ή ομοιότητας των καλυπτόμενων από τα επίμαχα σήματα προϊόντων, με αποτέλεσμα να μην είναι αναγκαία η σύγκριση των εν λόγω προϊόντων.
- 9 Στις 7 Δεκεμβρίου 1999, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών της 8ης Οκτωβρίου 1999.
- 10 Με απόφαση της 19ης Ιουνίου 2002, το τρίτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94 και ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 8ης Οκτωβρίου 1999, καθόσον με αυτήν είχε απορριφθεί η ανακοπή λόγω απουσίας κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα εν λόγω σήματα παρουσίαζαν ουσιώδεις ομοιότητες και ανέπεμψε την υπόθεση στο τμήμα ανακοπών, προκειμένου να αποφανθεί επί της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τη σύγκριση των προϊόντων, τον περιορισμό του καταλόγου των προϊόντων της προσφεύγουσας, καθώς και την επιρροή των νέων εγγράφων τα οποία προσκόμισαν οι διάδικοι και τα οποία κρίθηκαν παραδεκτά από το τμήμα προσφυγών.

- 11 Το τμήμα ανακοπών δέχθηκε εν μέρει την ανακοπή με απόφαση της 22ας Απριλίου 2003 (στο εξής: απόφαση του τμήματος ανακοπών). Έκρινε, πρώτον, ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα δεν ήταν πανομοιότυπα και ότι το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94 δεν είχε εφαρμογή. Δεύτερον, έκρινε ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως, περιλαμβανομένου του κινδύνου συσχετισμού, για τα προϊόντα της κλάσεως 25. Το τμήμα ανακοπών διαπίστωσε, επίσης, ότι το προγενέστερο γαλλικό σήμα ετύγχανε ορισμένης αναγνωρισιμότητας στη γαλλική αγορά.
- 12 Στις 18 Ιουνίου 2003, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 57 έως 62 του κανονισμού 40/94, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 13 Με απόφαση της 7ης Ιουνίου 2004 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή. Έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη των ουσιαδών ομοιοτήτων μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, της ταυτότητας των οικείων προϊόντων, καθώς και του εγγενώς ισχυρού διακριτικού χαρακτήρα και της αναγνωρισιμότητας του προγενέστερου σήματος στην αγορά, οι οπτικές και φωνητικές διαφορές που οφείλονται στην προσθήκη των όρων «et» και «Félicie» στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν μπορούν να αποκλείσουν τον κίνδυνο συγχύσεως του Γάλλου καταναλωτή ως προς τα προϊόντα της κλάσεως 25.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών·

- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.

15 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

16 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να επικυρώσει την απόφαση του τμήματος ανακοπών·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 81 του κανονισμού 40/94.

Επί του παραδεκτού των εγγράφων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου

- 17 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι τα παραρτήματα 15 και 21 έως 30 του δικογράφου της προσφυγής αποτελούν νέα έγγραφα, τα οποία δεν είχαν προσκομισθεί ενώπιον του ΓΕΕΑ. Συνεπώς, τα έγγραφα αυτά είναι अपαράδεκτα.
- 18 Τα παραρτήματα 22 έως 24, 26 και 27 συνίστανται σε αποσπάσματα ιστοσελίδων, τα οποία αντλήθηκαν από το Διαδίκτυο σε χρόνο μεταγενέστερο της διοικητικής διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ. Το παράρτημα 25 εμφανίζει τα αποτελέσματα δημοσκοπήσεως η οποία πραγματοποιήθηκε μεταξύ 22ας και 28ης Ιουλίου 2003 από το ινστιτούτο δημοσκοπήσεων Ipsos (στο εξής: δημοσκόπηση Ipsos) και η οποία δεν περιλαμβάνεται στον φάκελο της διοικητικής διαδικασίας. Εξάλλου, ούτε το παράρτημα 16, το οποίο παρουσιάζει τα αποτελέσματα έρευνας στο Διαδίκτυο με ημερομηνία 17 Ιουνίου 2003, είχε κατατεθεί ενώπιον του ΓΕΕΑ.
- 19 Επομένως, τα έγγραφα αυτά, τα οποία προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη. Πράγματι, η προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου αφορά τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του ΓΕΕΑ κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 και, επομένως, το Πρωτοδικείο δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά υπό το πρίσμα των εγγράφων που υποβλήθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Συνεπώς, η συνεκτίμηση των ως άνω εγγράφων αποκλείεται, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί η αποδεικτική τους ισχύς [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2004, T-10/03, Koubi κατά ΓΕΕΑ — Flabesa (CONFORFLEX), Συλλογή 2004, σ. II-719, σκέψη 52· της 29ης Απριλίου 2004, T-399/02, Eurocermex κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα φιάλης ζύθου), Συλλογή 2004, σ. II-1391, σκέψη 52· της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-396/02, Storck κατά ΓΕΕΑ (Σχήμα ζαχαρωτού), Συλλογή 2004, σ. II-3821, σκέψη 24, και της 21ης Απριλίου 2005, T-164/03, Amrafrance κατά ΓΕΕΑ — Johnson & Johnson (monBeBé), Συλλογή 2005, σ. II-1401, σκέψη 29].
- 20 Τα παραρτήματα 15 και 21 περιλαμβάνουν, αντιστοίχως, μια απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Ιουλίου 2001 και μια απόφαση του

tribunal de grande instance de Paris της 23ης Ιανουαρίου 2004. Μολονότι προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου, εντούτοις τα έγγραφα αυτά δεν αποτελούν αποδεικτικά στοιχεία με τη στενή έννοια του όρου, αλλά αφορούν την πρακτική του ΓΕΕΑ ως προς τη λήψη αποφάσεων, καθώς και την εθνική νομολογία, τις οποίες ένας διάδικος έχει δικαίωμα να επικαλείται και μετά το πέρας της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ.

- 21 Παραδεκτά είναι, επίσης, τα παραρτήματα 28 έως 30, τα οποία περιλαμβάνουν έγγραφα που απαιτεί ο Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ήτοι απόσπασμα του μητρώου εταιριών, αντίγραφο ταυτότητας του εκπροσώπου της και το έγγραφο πληρεξουσιότητας αυτού.

Επί της ουσίας

- 22 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, έναν λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 23 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη μια σειρά παραγόντων που συνηγορούν υπέρ της απουσίας κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Οι παράγοντες αυτοί είναι, ιδίως, ο εγγενώς ασθενής διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος, ο οποίος οφείλεται στην καταχώριση μεγάλου αριθμού σημάτων που αφορούν ενδύματα και περιέχουν τον όρο «Arthur», η αναγνωρισιμότητα του επίμαχου σημείου στην αγορά ήδη προ της ενάρξεως της διαδικασίας ανακοπής, η συνύπαρξη των εν λόγω σημάτων στη γαλλική αγορά, οι διαφορές μεταξύ των συστημάτων και των διαύλων διανομής, καθώς και μεταξύ των ειδών των προσφερόμενων προϊόντων, και, τέλος, η δημοσκόπηση Ipsos.

- 24 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε υπέρ της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.
- 25 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενεστέρου σήματος, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν γίνεται δεκτό εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισεως με το προγενέστερο σήμα. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχεία α', περιπτώσεις ii και iii, του κανονισμού 40/94, ως προγενέστερα σήματα νοούνται τα καταχωρισθέντα εντός κράτους μέλους σήματα και τα σήματα που έχουν αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχώρισεως ισχύουσας εντός κράτους μέλους, τα οποία έχουν κατατεθεί πριν από την ημερομηνία αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος.
- 26 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως είναι ο κίνδυνος να δημιουργηθεί στο κοινό η πεποίθηση ότι τα επίμαχα προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικά συνδεδεμένες επιχειρήσεις.
- 27 Κατά την ίδια αυτή νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, σύμφωνα με τον τρόπο κατά τον οποίο προσλαμβάνει το ενδιαφερόμενο κοινό τα επίμαχα σημεία και τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, λαμβανομένων δε υπόψη όλων των κρίσιμων εν προκειμένω παραγόντων, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

Επί του ενδιαφερόμενου κοινού

- 28 Εν προκειμένω, τα προγενέστερα σήματα είναι ένα γαλλικό σήμα και ένα διεθνές σήμα που προστατεύεται στη Γερμανία, στην Αυστρία, στην Ισπανία και στις χώρες της Μπενελούξ. Η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται αποκλειστικώς στο προγενέστερο γαλλικό σήμα, γεγονός το οποίο δεν αμφισβητούν οι διάδικοι. Επομένως, η εξέταση του Πρωτοδικείου πρέπει να περιορισθεί στον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου γαλλικού σήματος (στο εξής: σήμα Arthur) και, ως εκ τούτου, στη γαλλική επικράτεια.
- 29 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον προσδιορισμό του ενδιαφερόμενου κοινού, το οποίο δεν είναι το ίδιο όσον αφορά τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας και τα δικά της προϊόντα, δεδομένου ότι μόνον αυτά προορίζονται για παιδιά μεταξύ δύο και δώδεκα ετών. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, καθόσον τα προϊόντα ενδύσεως για παιδιά αγοράζονται από ενηλίκους, τα προϊόντα που καλύπτει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση απευθύνονται τόσο σε ενηλίκους όσο και σε παιδιά. Το ίδιο ισχύει και για τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας, δεδομένου ότι μπορούν να περιλαμβάνουν ενδύματα που προορίζονται για παιδιά.
- 30 Δεδομένου ότι τα οικεία προϊόντα είναι προϊόντα συνήθους καταναλώσεως, το κοινό στο οποίο απευθύνονται είναι ο μέσος Γάλλος καταναλωτής, ο οποίος θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος.

Επί της συγκρίσεως των προϊόντων

- 31 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα προϊόντα ήταν πανομοιότυπα με τα προϊόντα της προσφεύγουσας.

- 32 Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της διαπιστώσεως αυτής, υπογραμμίζοντας ότι, μολονότι και τα δύο σήματα αφορούν είδη ενδύσεως, εντούτοις τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας συνίστανται σχεδόν αποκλειστικώς σε ενδύματα οικιακής χρήσεως (καλσόν, πυτζάμες) για άνδρες, γυναίκες και παιδιά, ενώ η ίδια διαθέτει στο εμπόριο ενδύματα εξόδου και υποδήματα αποκλειστικώς για παιδιά μεταξύ δύο και δώδεκα ετών. Συνεπώς, τα προϊόντα της προσφεύγουσας και εκείνα της παρεμβαίνουσας δεν έχουν την ίδια λειτουργία. Επιπλέον, οι μέθοδοι διαθέσεως των προϊόντων στο εμπόριο δεν συμπίπτουν, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα διανέμει τα προϊόντα της δι' αλληλογραφίας και εξ αποστάσεως, ενώ η παρεμβαίνουσα, κατά κύριο λόγο, σε σούπερ-μάρκετ και καταστήματα. Το μικρό ποσοστό (5%) των πωλήσεων δι' αλληλογραφίας της παρεμβαίνουσας επί του συνόλου των πωλήσεών της, καθώς και το ανάλογο ποσοστό πωλήσεων της προσφεύγουσας σε καταστήματα, δεν αρκούν προς απόδειξη της ταυτότητας των μεθόδων διαθέσεως στο εμπόριο.
- 33 Για την εκτίμηση της ομοιότητας των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τη σχέση τους. Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν, ειδικότερα, τη φύση, τον προορισμό, τη χρήση, καθώς και τον ανταγωνιστικό ή συμπληρωματικό χαρακτήρα τους (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 23).
- 34 Εξάλλου, όταν τα καλυπτόμενα από το προηγούμενο σήμα προϊόντα περιλαμβάνουν τα προϊόντα που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, τότε τα προϊόντα αυτά θεωρούνται πανομοιότυπα [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψεις 32 και 33].
- 35 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η σύγκριση των προϊόντων πρέπει να αφορά τα προϊόντα που προσδιορίζονται με την καταχώριση των επίμαχων σημάτων και όχι τα προϊόντα για τα οποία χρησιμοποιήθηκε τελικώς το σήμα, εκτός εάν, κατόπιν αιτήσεως υποβληθείσας στο πλαίσιο του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94, αποδειχθεί ότι το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνον των προϊόντων για τα οποία καταχωρίσθηκε. Στην περίπτωση αυτή, το

προγενέστερο σήμα θεωρείται καταχωρισμένο, για τους σκοπούς της εξετάσεως της ανακοπής, μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων. Εν προκειμένω δεν υποβλήθηκε τέτοια αίτηση. Συνεπώς, τα προϊόντα που πρέπει να ληφθούν υπόψη, στο πλαίσιο της συγκρίσεως των προϊόντων, ως καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα είναι όλα τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το εν λόγω σήμα.

- 36 Το προγενέστερο σήμα καταχωρίστηκε για «υφαντουργικά είδη, έτοιμα ή επί παραγγελία, μπότες, υποδήματα και παντόφλες» της κλάσεως 25. Τα εν προκειμένω επίμαχα προϊόντα της προσφεύγουσας είναι «ενδύματα, υποδήματα (με εξαίρεση τα ορθοπεδικά), είδη πιλοποιίας, όλα τα ανωτέρω προϊόντα για παιδιά, τα οποία πωλούνται δι' αλληλογραφίας ή στα ειδικά καταστήματα που διαθέτουν τα προϊόντα του καταλόγου», τα οποία επίσης υπάγονται στην κλάση 25.
- 37 Πρέπει να τονισθεί ότι τα προϊόντα της προσφεύγουσας περιλαμβάνονται στα προϊόντα της παρεμβαίνουσας. Πράγματι, τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα δεν περιορίζονται ούτε σε ορισμένη ηλικιακή κατηγορία ούτε σε ορισμένη μέθοδο διαθέσεως στο εμπόριο.
- 38 Πράγματι, όπως ορθώς διαπίστωσε το ΓΕΕΑ, δεδομένου ότι τα καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα προϊόντα μπορούν να προορίζονται και για παιδιά, η αναφορά της αιτήσεως καταχωρίσεως στο συγκεκριμένο αυτό κοινό δεν επηρεάζει την ταυτότητα των οικείων προϊόντων. Επιπλέον, δεδομένου ότι η πράξη καταχωρίσεως του προγενέστερου σήματος δεν προσδιορίζει συγκεκριμένη μέθοδο διαθέσεως στο εμπόριο, τα καλυπτόμενα από το εν λόγω σήμα προϊόντα μπορούν να διανέμονται μέσω δικτύου πωλήσεων δι' αλληλογραφίας, π.χ. μέσω καταλόγου, όπως ακριβώς και τα προϊόντα που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 39 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη, διαπιστώνοντας ότι τα προϊόντα που προσδιορίζονται με τα αντιπαρατιθέμενα σήματα είναι πανομοιότυπα.

Επί της συγκρίσεως των σημείων

- 40 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σημεία αυτά, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 41 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα επίμαχα σημεία είναι όμοια, ενώ το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα υποστηρίζουν την αντίθετη άποψη.
- 42 Τα επίμαχα σημεία είναι τα εξής:

	<p>ARTHUR ET FELICIE</p>
<p>προγενέστερο σήμα</p>	<p>???????</p>

- 43 Επιβάλλεται να τονισθεί ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση το τμήμα προσφυγών έκανε λόγο για «ουσιώδεις ομοιότητες μεταξύ των σημάτων». Το σκεπτικό του

τμήματος προσφυγών επαναλαμβάνει τις ακόλουθες σκέψεις του τμήματος ανακοπών:

«Είναι πρόδηλο ότι στα δύο σήματα είναι κοινός ο όρος “[A]rthur”. Ο όρος αυτός αποτελεί τη μοναδική λέξη του προγενέστερου σήματος και το κυρίαρχο οπτικό και ηχητικό στοιχείο της αιτήσεως καταχώρισεως. Μολονότι για το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιείται συγκεκριμένος καλλιγραφικός τρόπος γραφής, εντούτοις η επιρροή της εικονιστικής πτυχής του σήματος αυτού δεν πρέπει να υπερτιμηθεί. Η λέξη “[A]rthur” παραμένει απολύτως ευανάγνωστη. Αποτελεί, μάλιστα, το κυρίαρχο και διακριτικό στοιχείο του σήματος. Βεβαίως, η προσθήκη της λέξεως “[F]élicie” στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελεί στοιχείο διαφοροποιήσεως, εντούτοις η επιρροή του περιορίζεται λόγω της θέσεώς του στο τέλος της φράσεως που αποτελεί το εν λόγω σήμα. Την προσοχή του μέσου και συνήθως προσεκτικού καταναλωτή θα προσελκύσει κατ’ αρχάς και κυρίως το κυρίαρχο στοιχείο, ήτοι ο όρος “[A]rthur”. Από εννοιολογικής απόψεως, το τμήμα προσφυγών δεν μπορεί να αποκλείσει την περίπτωση της δημιουργίας στο κοινό της εντυπώσεως ότι η επίμαχη αίτηση καταχώρισεως συνιστά διεύρυνση της σειράς των προϊόντων που διατίθενται στο εμπόριο με το σήμα Arthur. Η επίμαχη αίτηση καταχώρισεως θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως παραλλαγή του προγενέστερου σήματος προκειμένου να δηλωθεί ότι αυτό απευθύνεται πλέον και σε γυναικεία πελατεία. Κατόπιν τούτων, το τμήμα προσφυγών φρονεί ότι υφίστανται ουσιώδεις ομοιότητες μεταξύ των σημάτων.»

- 44 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σήμα του οποίου ζητεί την καταχώριση είναι σύνθετο, αποτελείται από τρεις όρους και απεικονίζεται με όρθια τυπογραφικά στοιχεία τύπου «βασικής γραμματοσειράς», ενώ το προγενέστερο σήμα συνίσταται σε έναν μόνον όρο, ο οποίος έχει τη μορφή καλλιγραφικής χειρόγραφης υπογραφής που φέρει μια βούλα μεταξύ των δύο σκελών του γράμματος «a». Η διαφορετική παρουσίαση του κοινού όρου «Arthur», ο οποίος έχει εγγενώς ασθενή διακριτικό χαρακτήρα, καθώς και η παρουσία του όρου «Félicie» στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, αποτελούν ουσιώδη στοιχεία διαφοροποιήσεως. Εξάλλου, η κυρίαρχη θέση του όρου «Arthur» στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποδυναμώνεται σαφώς λόγω της ισχυρής παρουσίας των όρων «et» και «Félicie», έστω και αν αυτοί βρίσκονται στο τέλος της φράσεως.

- 45 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

- 46 Το λεκτικό στοιχείο «Arthur» πρέπει να θεωρηθεί ως το κυρίαρχο στοιχείο του προγενέστερου σήματος, διότι τα εικονιστικά στοιχεία παραμένουν δευτερεύοντα, δεδομένου ότι η βούλα είναι αμελητέα και η συγκεκριμένη καλλιγραφία δεν παρέχει δυνατότητα προσδιορισμού της προελεύσεως των οικείων προϊόντων ανεξάρτητα από τη λέξη «Arthur». Το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από τον συμπλεκτικό σύνδεσμο «et» και από τους όρους «Arthur» και «Félicie», οι οποίοι, κατ' αρχήν και ανεξαρτήτως της θέσεώς τους, έχουν τον ίδιο διακριτικό χαρακτήρα. Εντούτοις, ο όρος «Arthur» πρέπει να θεωρηθεί ως το κυρίαρχο στοιχείο λόγω της αρχικής του θέσεως στη φράση που αποτελεί το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση.
- 47 Από εννοιολογικής απόψεως, δεδομένου ότι τα εικονιστικά στοιχεία του προγενέστερου σήματος έχουν δευτερεύουσα σημασία σε σχέση με το λεκτικό του στοιχείο, η σύγκριση των σημείων πρέπει να επικεντρωθεί στο λεκτικό στοιχείο, λαμβανομένης, πάντως, υπόψη της αρχής σύμφωνα με την οποία η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, όσον αφορά την ομοιότητα των σημείων, πρέπει να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που αυτά δημιουργούν. Επομένως, δεδομένου ότι το προγενέστερο σήμα Arthur περιλαμβάνεται εξ ολοκλήρου στο σήμα ARTHUR ET FELICIE του οποίου ζητείται η καταχώριση, η διαφοροποίηση που προκύπτει από την προσθήκη των όρων «et» και «Félicie» στο τέλος του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν αναιρεί την ομοιότητα που οφείλεται στη χρήση του όρου «Arthur» ως κυρίαρχου στοιχείου του εν λόγω σήματος. Επιπλέον, εφόσον ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος ARTHUR ET FELICIE ως λεκτικού σήματος, τίποτε δεν εμποδίζει την προσφεύγουσα να χρησιμοποιήσει διαφορετικούς τρόπους γραφής, όπως π.χ. έναν τρόπο γραφής ανάλογο του τρόπου γραφής του προγενέστερου σήματος. Εντεύθεν προκύπτει ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία πρέπει να θεωρηθούν ως όμοια από οπτικής απόψεως.
- 48 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκφορά του σήματος ARTHUR ET FELICIE, το οποίο αποτελείται από έξι συλλαβές, είναι από φωνητικής απόψεως «πλουσιότερη και μακρύτερη» σε σχέση με το αποτελούμενο από δύο συλλαβές σήμα Arthur. Κατά συνέπεια, τα εν λόγω σήματα διαφέρουν εντόνως τόσο από απόψεως ρυθμού και κλιμακώσεως της εκφοράς τους όσο και από απόψεως αριθμού των λεκτικών τους στοιχείων.
- 49 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά. Πράγματι, η πλήρης συμπερίληψη του σημείου που αποτελεί το προγενέστερο σήμα εντός του

κυρίαρχου στοιχείου του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση συνεπάγεται σημαντική ηχητική ομοιότητα [βλ., υπό την έννοιά αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Οκτωβρίου 2004, T-117/03 έως T-119/03 και T-171/03, New Look κατά ΓΕΕΑ — Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection), Συλλογή 2004, σ. II-3471, σκέψη 37].

- 50 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι από εννοιολογικής απόψεως το σήμα ARTHUR ET FELICIE, σε αντίθεση προς το σήμα Arthur, δηλώνει ένα ζεύγος ονομάτων.
- 51 Πρέπει να τονισθεί ότι το προγενέστερο σήμα αποτελείται από το μικρό όνομα αρσενικού γένους Arthur, ενώ το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αποτελείται από το ίδιο μικρό όνομα αρσενικού γένους, από έναν συμπλεκτικό σύνδεσμο και από ένα μικρό όνομα θηλυκού γένους. Δεδομένου ότι περιλαμβάνουν το ίδιο μικρό όνομα αρσενικού γένους, δεν μπορεί να αποκλεισθεί μια ορισμένη εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των σημάτων, έστω και αν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση περιλαμβάνει ένα ζεύγος ονομάτων. Πράγματι, η προσθήκη ενός μικρού ονόματος θηλυκού γένους στο μικρό όνομα Arthur ενδέχεται να δημιουργήσει την εντύπωση ότι πρόκειται για διευρυμένη εκδοχή ή παραλλαγή του σήματος που συνίσταται στο όνομα Arthur.
- 52 Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι υφίστανται ουσιώδεις ομοιότητες μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.
- 53 Για την αξιολόγηση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των εν λόγω σημείων απαιτείται περαιτέρω η σφαιρική εκτίμησή τους.

Επί του κινδύνου συγχύσεως

- 54 Κατά παγία νομολογία, το μέγεθος του κινδύνου συγχύσεως είναι ανάλογο της ισχύος του διακριτικού χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή

1997, σ. I-6191, σκέψη 24). Τα σήματα με ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, είτε από την ίδια τους τη φύση είτε λόγω της αναγνωρισιμότητάς τους στην αγορά, απολαύουν προστασίας μεγαλύτερης απ' ό,τι εκείνα των οποίων ο διακριτικός χαρακτήρας είναι ασθενέστερος (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Canon, σκέψη 18, και απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 20).

55 Προκειμένου να προσδιορισθεί ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος και, κατά συνέπεια, να εκτιμηθεί αν αυτό έχει ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, πρέπει να αξιολογηθεί σφαιρικά η, κατά το μάλλον ή ήττον μεγάλη, ικανότητα του σήματος να εξατομικεύει τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση και, επομένως, να διακρίνει τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες από τα αντίστοιχα άλλων επιχειρήσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαΐου 1999, C-108/97 και C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Συλλογή 1999, σ. I-2779, σκέψη 49, και προαναφερθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 22).

56 Κατά την εκτίμηση αυτή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, οι εγγενείς ιδιότητες του σήματος, μεταξύ των οποίων το αν στερείται ή όχι οποιουδήποτε περιγραφικού στοιχείου των προϊόντων ή των υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί, το μερίδιο της αγοράς που αναλογεί στο σήμα, η ένταση, η γεωγραφική έκταση και η διάρκεια της χρήσεως του σήματος αυτού, το μέγεθος των επενδύσεων στις οποίες έχει προβεί η επιχείρηση για την προώθησή του, το ποσοστό των ενδιαφερομένων κύκλων που αναγνωρίζει, χάρη στο σήμα, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες ως προερχόμενα από συγκεκριμένη επιχείρηση, καθώς και οι δηλώσεις των εμπορικών και βιομηχανικών επιμελητηρίων ή άλλων επαγγελματικών ενώσεων (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσες αποφάσεις Windsurfing Chiemsee, σκέψη 51, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 23).

57 Ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος, και ειδικότερα η φήμη του, είναι ένα στοιχείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προς εκτίμηση του αν η ομοιότητα μεταξύ των σημείων ή των προϊόντων και υπηρεσιών είναι αρκετή για να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως [βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Canon, σκέψη 24· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 2003, T-311/01, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 61, και της 22ας Ιουνίου 2004, T-66/03, «Drie Mollen sinds 1818» κατά ΓΕΕΑ — Nabeiro Silveira (Galáxia), Συλλογή 2004, σ. II-1765, σκέψη 30].

58. Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το προγενέστερο σήμα Arthur διέθετε ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, τόσο εκ της φύσεώς του όσο και λόγω της ευρείας χρήσεώς του. Πράγματι, κατά τον χρόνο καταχωρίσεώς του, ήτοι το 1983, δεν αποδείχθηκε ότι χρησιμοποιούνταν στη Γαλλία άλλα σήματα περιλαμβάνοντα το όνομα Arthur, μόνο ή σε συνδυασμό με άλλους όρους, για τον προσδιορισμό προϊόντων της κλάσεως 25, δεδομένου ότι όλα τα σήματα τα οποία επικαλείται η προσφεύγουσα καταχωρίστηκαν σε μεταγενέστερο χρόνο. Δεν αποδείχθηκε, επίσης, ότι το όνομα αυτό καταλεγόταν μεταξύ των μικρών ονομάτων που χρησιμοποιούνταν συνήθως στον τομέα της μόδας. Κατά το τμήμα προσφυγών, δεδομένου ότι ουδεμία εννοιολογική σχέση μπορεί να θεμελιωθεί μεταξύ των καλυπτόμενων από το προγενέστερο σήμα προϊόντων και του ονόματος Arthur, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι το εν λόγω σήμα διέθετε, αυτό καθαυτό, ασθενή διακριτικό χαρακτήρα. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε ότι η χρήση του σήματος αυτού, στο διάστημα που παρήλθε από της καταχωρίσεώς του, του προσέδωσε αδιαμφισβήτητα ορισμένη φήμη, ιδίως όσον αφορά τα εσώρουχα και τα ενδύματα οικιακής χρήσεως για ενηλίκους και παιδιά.
59. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον εγγενώς ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος. Αντιθέτως, δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι το εν λόγω σήμα ήταν γνωστό στην αγορά, αλλά μόνον το γεγονός ότι η φήμη και μόνον αρκεί για την πρόκληση κινδύνου συγχύσεως.
60. Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι ένα σήμα μπορεί να διαθέτει ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα ως εκ της φύσεώς του ή λόγω του ότι είναι γνωστό στην αγορά. Συνεπώς, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τη φήμη του προγενέστερου σήματος, όπως αυτή έγινε δεκτή από το ΓΕΕΑ βάσει των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, η φήμη πρέπει να θεωρηθεί αποδεδειγμένη, οπότε το προγενέστερο σήμα, έστω και αν δεν διαθέτει εγγενώς ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, απολαύει προστασίας ευρύτερης σε σχέση με τα σήματα ασθενέστερου διακριτικού χαρακτήρα. Υπό τις συνθήκες αυτές, παρέλκει η εξέταση του ζητήματος αν ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος είναι ασθενής ως εκ της φύσεώς του λόγω της προβαλλόμενης από την προσφεύγουσα παράλληλης υπάρξεως μεγάλου αριθμού σημάτων για ενδύματα που περιλαμβάνουν τον όρο «Arthur».

- 61 Εν πάση περιπτώσει, ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενεστέρου σήματος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη προκειμένου να εκτιμάται ο κίνδυνος συγχύσεως (βλ., κατ' αναλογία, προαναφερθείσα απόφαση Canon, σκέψη 24), πλην όμως αποτελεί ένα μόνο στοιχείο μεταξύ περισσοτέρων που παρεμβαίνουν κατά την εκτίμηση αυτή. Συνεπώς, ακόμη και αν το προγενέστερο σήμα διαθέτει ασθενή διακριτικό χαρακτήρα, ενδέχεται να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως, ιδίως λόγω ομοιότητας των σημείων και των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαρτίου 2005, T-112/03, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Revlon (FLEXI AIR), Συλλογή 2005, σ. II-949, σκέψη 61].
- 62 Πρέπει, περαιτέρω, να εξετασθεί ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η προβαλλόμενη συνύπαρξη στην αγορά του προγενέστερου σήματος και του γαλλικού σήματος ARTHUR ET FELICIE αποκλείει εν προκειμένω κάθε κίνδυνο συγχύσεως.
- 63 Είναι, βεβαίως, αληθές ότι μια τέτοια συνύπαρξη ενδέχεται να μειώνει τον διαπιστωθέντα από τα τμήματα του ΓΕΕΑ κίνδυνο συγχύσεως που υφίσταται μεταξύ δύο αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Εντούτοις, το ενδεχόμενο αυτό μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον αν, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου ενώπιον του ΓΕΕΑ, ο αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος απέδειξε προσηκόντως τουλάχιστον ότι η συνύπαρξη αυτή οφείλεται στην απουσία κινδύνου συγχύσεως του ενδιαφερομένου κοινού ως προς το γαλλικό σήμα ARTHUR ET FELICIE και το προγενέστερο σήμα της παρεμβαίνουσας επί του οποίου στηρίζεται η ανακοπή, με την επιφύλαξη ότι το γαλλικό σήμα ARTHUR ET FELICIE και τα αντιπαρατιθέμενα σήματα είναι πανομοιότυπα [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Μαΐου 2005, T-31/03, Grupo Sada κατά ΓΕΕΑ — Sadia (GRUPO SADA), Συλλογή 2005, σ. II-1667, σκέψη 86].
- 64 Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι το γαλλικό σήμα της προσφεύγουσας και το προγενέστερο σήμα της παρεμβαίνουσας δεν είναι πανομοιότυπα. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η συνύπαρξη αυτή οφειλόταν στην απουσία κινδύνου συγχύσεως. Από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι το γαλλικό σήμα καταχωρίστηκε το 1994 και ότι η παρεμβαίνουσα άσκησε το 1998 αγωγή λόγω παραποιήσεως/απομιμήσεως ενώπιον του tribunal de grande instance de Paris κατά του γαλλικού σήματος ARTHUR ET FELICIE. Με την απόφασή του της 23ης

Ιανουαρίου 2004, το tribunal de grande instance ακύρωσε το σήμα αυτό. Η εν λόγω απόφαση επικυρώθηκε με την απόφαση του cour d'appel de Paris της 11ης Μαΐου 2005. Το γεγονός αυτό αποδεικνύει ότι δεν επρόκειτο για ειρηνική συνύπαρξη. Τη διαπίστωση αυτή δεν αναιρεί το γεγονός ότι η αγωγή λόγω παραποιήσεως/απομιμήσεως ασκήθηκε μόλις τέσσερα έτη μετά την καταχώριση του γαλλικού σήματος ARTHUR ET FELICIE, εφόσον η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η παρεμβαίνουσα είχε όντως λάβει γνώση της υπάρξεως του εν λόγω σήματος κατά τον χρόνο της καταχωρίσεώς του ή, εν πάση περιπτώσει, πριν το 1998.

65 Εξάλλου, είναι αλυσιτελή τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας περί της αναγνωρισιμότητας στην αγορά του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, σύμφωνα με τα οποία, από την ημερομηνία καταχωρίσεως του σήματος ARTHUR ET FELICIE στη Γαλλία και με τη διάθεση στο εμπόριο, από το 1994, προϊόντων υπό το σήμα αυτό μέσω καταλόγου, η προσφεύγουσα έκανε ειρηνική χρήση του σήματός της, χωρίς να αντιμετωπίσει προβλήματα και, ειδικότερα, διεκδικήσεις εκ μέρους οποιασδήποτε τρίτης εταιρίας. Μεταξύ 1994 και 1998 διανεμήθηκαν στη Γαλλία περισσότεροι από έντεκα εκατομμύρια κατάλογοι, οι οποίοι απέφεραν όσον αφορά το σήμα ARTHUR ET FELICIE κύκλο εργασιών άνω των 35 εκατομμυρίων ευρώ, καθιστώντας το αναγνωρίσιμο, εδραιώνοντας στη συνείδηση του κοινού τη σχέση του με τον κατάλογο Vertbaudet και την προσφεύγουσα, και αποδεικνύοντας την απουσία κινδύνου συγχύσεως.

66 Συναφώς, η προσφεύγουσα επικαλείται τη δημοσκόπηση Ipsos προς απόδειξη του ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως του κοινού ως προς τα αντιπαρατιθέμενα σήματα. Κατά την προσφεύγουσα, ο ισχυρισμός επιβεβαιώνεται από μια έρευνα στο Διαδίκτυο, από την οποία δεν προέκυψε καμία κοινή εμφάνιση των δύο σημάτων. Εντούτοις, όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω, τα στοιχεία αυτά προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Πρωτοδικείου και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

67 Όσον αφορά τις συνθήκες διαθέσεως των επίμαχων προϊόντων στο εμπόριο, πρέπει να τονισθεί ότι είναι αβάσιμο το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα προϊόντα πωλούνται σχεδόν αποκλειστικώς σε καταστήματα και σούπερ-μάρκετ, ενώ το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση αφορά αποκλειστικώς προϊόντα που πωλούνται δι' αλληλογραφίας.

Πράγματι, όπως επισημάνθηκε ήδη στο πλαίσιο της συγκρίσεως των προϊόντων, τίποτε δεν εμποδίζει την πώληση και των καλυπτόμενων από το προγενέστερο σήμα προϊόντων δι' αλληλογραφίας. Εξάλλου, από τον φάκελο της υποθέσεως προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα πραγματοποιεί ποσοστό 5% περίπου των πωλήσεών της δι' αλληλογραφίας. Επιβάλλεται, επίσης, να υπομνησθεί ότι η σύγκριση των επίμαχων προϊόντων πρέπει να στηρίζεται στην περιγραφή των προϊόντων που προσδιορίζονται με την καταχώριση του προγενέστερου σήματος. Εν προκειμένω, η περιγραφή αυτή ουδόλως περιορίζει τους πιθανούς τρόπους διαθέσεων στο εμπόριο των καλυπτόμενων από το προγενέστερο σήμα προϊόντων.

- 68 Επιπλέον, πρέπει να τονισθεί ότι παρατηρείται συχνά, στον τομέα των ειδών ενδύσεως, το ίδιο σήμα να εμφανίζεται υπό διάφορες μορφές αναλόγως του τύπου των προϊόντων που προσδιορίζει. Είναι επίσης σύνηθες η ίδια επιχείρηση κατασκευής ενδυμάτων να χρησιμοποιεί παράγωγα σήματα, ήτοι σημεία που προέρχονται από ένα κύριο σήμα και έχουν ένα κοινό κυρίαρχο στοιχείο, για να διακρίνει τις διάφορες γραμμές παραγωγής της (γυναίκες, άνδρες, νέοι) [προαναφερθείσα απόφαση Fifties, σκέψη 49· απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 57, και προαναφερθείσα απόφαση NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE και NLCollection, σκέψη 51]. Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι πιθανό το οικείο κοινό να θεωρήσει ότι τα ενδύματα τα οποία προσδιορίζονται από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ανήκουν μεν σε δύο χωριστές σειρές προϊόντων, αλλά προέρχονται από την ίδια επιχείρηση (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα απόφαση Fifties, σκέψη 49). Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε ότι ήταν δυνατόν το ενδιαφερόμενο κοινό να θεωρήσει ότι τα προσδιοριζόμενα από το σήμα ARTHUR ET FELICIE προϊόντα ανήκουν σε μια καινούρια σειρά προϊόντων και διατίθενται στο εμπόριο από τον δικαιούχο του σήματος Arthur ή από επιχείρηση που συνδέεται οικονομικώς με αυτόν (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα απόφαση BUDMEN, σκέψη 57). Πράγματι, δεν αμφισβητείται ότι η παρεμβαίνουσα παρουσίασε μια εικονιστική παραλλαγή του σήματός της με τα λεκτικά στοιχεία «La fiancée d'Arthur» για ορισμένα είδη γυναικείων εσωρούχων.

- 69 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένης της ταυτότητας των επίμαχων προϊόντων, μιας ορισμένης ομοιότητας των οικείων σημείων, καθώς και του ισχυρού διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, ή εν πάση περιπτώσει λόγω της αναγνωρισιμότητάς του στην αγορά, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών, αποφαινόμενο ότι δεν υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των

αντιπαρατιθέμενων σημείων, δεν υπέπεσε σε πλάνη. Εξάλλου, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς που προέβαλε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, και όπως προκύπτει σαφώς από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και από πάγια νομολογία, δεν απαιτείται η απόδειξη πραγματικής συγχύσεως, αλλά η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

70 Τέλος, όσον αφορά τις αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων τις οποίες επικαλέστηκαν οι διάδικοι, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το κοινοτικό καθεστώς των σημάτων είναι ένα αυτοτελές σύστημα, το οποίο αποτελείται από σύνολο κανόνων και έχει δικούς του στόχους, δεδομένου ότι η εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη κάθε εθνικού συστήματος [απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, T-32/00, *Messe München* κατά ΓΕΕΑ (electronica), Συλλογή 2000, σ. II3829, σκέψη 47]. Κατά συνέπεια, η δυνατότητα καταχώρισεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος πρέπει να εκτιμάται μόνο με βάση τη σχετική κοινοτική ρύθμιση.

71 Όσον αφορά την πρακτική του ΓΕΕΑ, από τη νομολογία προκύπτει ότι οι αποφάσεις που αφορούν την καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, τις οποίες καλούνται να λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών δυνάμει του κανονισμού 40/94, εμπίπτουν στη δέσμια αρμοδιότητα και όχι στη διακριτική τους ευχέρεια. Επομένως, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού αυτού, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής των τμημάτων αυτών ως προς τη λήψη αποφάσεων [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-106/00, *Streamserve* κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 66 της 20ής Νοεμβρίου 2002, T-79/01 και T-86/01, *Bosch* κατά ΓΕΕΑ (Kit Pro et Kit Super Pro), Συλλογή 2002, σ. II-4881, σκέψη 32, και της 9ης Μαρτίου 2005, T-33/03, *Osotspa* κατά ΓΕΕΑ — Distribution & Marketing (Hai), Συλλογή 2005, σ. II-763, σκέψη 69].

72 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως της προσφεύγουσας, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί των αιτημάτων ακυρώσεως και επικυρώσεως της αποφάσεως του τμήματος

ανακοπών.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ⁷³ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το αίτημα αυτού. Το σχετικό με τα δικαστικά έξοδα της παρεμβαίνουσας αφορά μόνον τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ενώπιον του ΓΕΕΑ. Επομένως, η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, πλην αυτών της παρεμβαίνουσας.**

3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Jaeger

Tiili

Czúcz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Νοεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

E. Coulon

Ο Πρόεδρος

M. Jaeger